

Gubucz János

(1915-2007)

1915. március 22-én született Endrődön és elhunyt 2007. április 10-én, Gyomaendrődön. Édesanyja Kulik Erzsébet. Özvegyen nevelte fel 3 gyermekét, mivel férje az első világháborúban hősi halált halt. Így apját csak fényképről ismerhette.

Gyermekként élte a falusi gyermekek nehéz életét. Vigyázott a tanyán tartott állatokra, mikor nagyobbacska lett. Iskoláit elvégezve, Tímár Imre cipésmester keze alatt szakmát tanult. Felszabadulása után szakmai tudását Budapesten folytatta. Onnan hazatérve bekapcsolódott szülőfaluja sport, és szabad színjátszás teendőibe. Jelentős szerepet játszott fiatalon a János vitéz c. darabban. Méltó szereplőtársa volt Lackó akkori segédkantornak, aki csodálatos hangjával elbűvölte a hallgatóságot. Sokat emlegették a későbbi években Gárdonyi színművében, a cigány szerepében.

1939-ben megnősült, felesége Tímár Margit, akivel példás házasságban élt, annak 1993-ban bekövetkezett haláláig. Házasságukból 3 gyermek született, de egy nem érte meg a felnőtt kort, apja nem is láthatta, mert közben katona, majd hadifogoly volt. E szép házasságot több katonai behívó szakította meg, és a második világháborút négy évig tartó orosz hadifogság. A fronton megsérült. Lennberg katonai kórházában ápolták. Erős akaratának tudható be, hogy bal karját nem kellett amputálni. Félig gyógyultan szénbányában dolgozott hosszabb ideig. 1949-ben szabadult. Itthon kubikusként, betanított munkásként dolgozott, majd a tsz-ben helyezkedett el, 4 év után a Cipészszerkezeti Szövetkezetbe került. Az itt töltött évek élete és családjának legboldogabb ideje volt. Példás férj és családapa volt. Nyugdíjba vonulása után többször visszahívták segítségnek.

Hosszú, áldásos életét, békés, de előforduló betegségek tarkították. Endrődön a párja mellé temették. Béke poraira!